

Bruksela, dnia 11.9.2019 r.
COM(2019) 412 final

KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie Szczytu na rzecz Działań Klimatycznych, który odbędzie się pod auspicjami
Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych w 2019 r. w Nowym
Jorku**

Wprowadzenie

Zmiana klimatu stanowi wyzwanie dla naszego pokolenia, a UE przoduje w negocjowaniu wielostronnych ram w celu podjęcia tego globalnego wyzwania. W 2015 r. dyplomacja UE odegrała wiodącą rolę w negocjacjach dotyczących historycznego i globalnego porozumienia klimatycznego z Paryża. 195 państw porozumiało się co do jednego prostego celu: przekazania przyszłym pokoleniom zdrowszej planety oraz lepiej prosperujących, bardziej nowoczesnych i sprawiedliwszych społeczeństw. Po raz pierwszy system ONZ zapewnił wkłady wszystkich państw w celu ograniczenia ich emisji gazów cieplarnianych. Obecnie do inicjatywy tej przyłączyli się najwięksi światowi emitenci, w tym Chiny, które same odpowiadają za ponad jedną czwartą światowych emisji. W porozumieniu paryskim określono cel polegający na ograniczeniu wzrostu średniej temperatury na świecie do poziomu znacznie poniżej 2 °C, przy jednoczesnym zachowaniu limitu 1,5 °C. Jego strony odpowiadają za wprowadzenie solidnego systemu przejrzystości, za pomocą którego będzie można monitorować postępy we wdrażaniu ich wkładów, oraz są zobowiązane do podnoszenia poziomu ambicji swoich udziałów w świetle najnowszej wiedzy naukowej co pięć lat.

UE działała na swoim terytorium szybko i zdecydowanie, aby zrealizować rzeczywiste działania podjęte w ramach zobowiązań wynikających z porozumienia paryskiego. Na początku kadencji obecnej Komisji prawie 5 lat temu przewodniczący Jean-Claude Juncker zdefiniował, jako wyraźny priorytet w walce ze zmianą klimatu, stworzenie stabilnej europejskiej unii energetycznej opartej na przyszłościowej polityce w dziedzinie klimatu, aby doprowadzić do sprawiedliwego przejścia do nowoczesnej, neutralnej dla klimatu i konkurencyjnej gospodarki, a jednocześnie zapewnić możliwości tworzenia nowych miejsc pracy i trwałego wzrostu gospodarczego. Działania w dziedzinie klimatu mają również fundamentalne znaczenie dla osiągnięcia wszystkich 17 celów zrównoważonego rozwoju.

W wyniku tej polityki UE jest obecnie jedyną dużą gospodarką na świecie, która w pełni wprowadziła zobowiązania wynikające z porozumienia paryskiego do swojego prawodawstwa i będzie działać na rzecz ograniczenia emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 40 % do 2030 r. w ramach przygotowań do gospodarki neutralnej dla klimatu.

Obecnie UE dysponuje prawdopodobnie najbardziej kompleksowymi i ambitnymi ramami prawnymi, których podstawą jest długotrwały demokratyczny i partycypacyjny proces decyzyjny. Europa przechodzi z powodzeniem na gospodarkę neutralną dla klimatu – w latach 1990–2017 emisje gazów cieplarnianych zmniejszyły się o 23 %, a wzrost gospodarczy wyniósł 58 %. Jako że nasi partnerzy międzynarodowi intensyfikują swoje działania w zakresie transformacji, rośnie zainteresowanie modelem i polityką UE, co zapewnia doskonałe możliwości w zakresie współpracy politycznej i dyplomacji gospodarczej.

Pomimo zmian w polityce powodowanych przez krajowe cykle polityczne, zwłaszcza w Stanach Zjednoczonych, globalne wsparcie dla porozumienia paryskiego pozostaje silne, przy czym wszystkie największe gospodarki świata, z wyjątkiem jednej, nadal ją popierają. Niemniej jednak jest kwestią oczywistą, że globalna transformacja niezbędna w celu osiągnięcia celów paryskich nie postępuje wystarczająco szybko. Najnowsze sprawozdania

naukowe, w szczególności sprawozdanie specjalne Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) na temat skutków globalnego ocieplenia o 1,5 °C¹, potwierdzają, że wniesione w pierwszej rundzie wkłady stron w porozumienie paryskie nie są wystarczające do osiągnięcia celów porozumienia. W konsekwencji rośnie zaniepokojenie społeczne, a obywatele domagają się bardziej ambitnych i zdecydowanych działań w zakresie zmiany klimatu, co potwierdziły niedawne wybory europejskie i badanie Eurobarometru dotyczące zmiany klimatu².

W związku z tym Sekretarz Generalny ONZ António Guterres organizuje Szczyt na rzecz Działań Klimatycznych, który odbędzie się w Nowym Jorku w dniu 23 września 2019 r., w przeddzień otwarcia Zgromadzenia Ogólnego ONZ. Następnie, w dniach 24 i 25 września, odbędzie się szczyt ONZ dotyczący celów zrównoważonego rozwoju.

Celem Szczytu na rzecz Działań Klimatycznych jest zwiększenie poziomu ambicji w dziedzinie klimatu oraz przyspieszenie działań mających na celu wdrożenie porozumienia paryskiego. Celem szczytu jest w szczególności zachęcenie stron do podniesienia poziomu ambicji ich obecnych wkładów w redukcję emisji oraz do przedstawienia długoterminowych strategii w odpowiednim czasie przed posiedzeniem Konferencji Stron (porozumienia paryskiego) pod koniec 2020 r. Szczyt będzie dla szefów państw i rządów istotną okazją do przedstawienia swoich planów dotyczących zwiększenia poziomu ambicji i dotychczasowych postępów, a także dla władz szczebla lokalnego, dla przedsiębiorstw, dla sektorów finansów publicznych i prywatnych, a także dla społeczeństwa obywatelskiego, aby wysłać silny sygnał rynkowy i polityczny oraz nadać odpowiednie tempo w doganianiu najlepszych. Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych wezwał wszystkich szefów państw i rządów do wzięcia udziału w szczycie i jednocześnie zaznaczył w swojej wypowiedzi: „Nie przyjeżdżajcie z przemówieniami, przyjeżdżajcie z planami”.

Unia Europejska zdeterminowana na rzecz podniesienia poziomu ambicji w zakresie zmiany klimatu

UE i jej państwa członkowskie, wierne swojemu zaangażowaniu na rzecz działań wielostronnych opartych na nauce, aktywnie przygotowują się do uzgodnienia i przekazania na początku 2020 r. długoterminowej strategii UE mającej na celu osiągnięcie neutralności klimatycznej do 2050 r. Zgodnie z oczekiwaniem wyrażonym w porozumieniu paryskim uczestniczące w nim rządy powinny przedstawić takie strategie do 2020 r. W ramach przygotowań długoterminowej strategii UE oraz aby umożliwić wszystkim państwom członkowskim UE analizę i internalizację wizji, już w listopadzie 2018 r. Komisja Europejska odpowiedziała na wniosek Rady Europejskiej komunikatem „Czysta planeta dla wszystkich”³. W minionym roku było to przedmiotem dogłębnej i demokratycznej dyskusji na szczeblu europejskim, krajowym i lokalnym. Oprócz szczebla unijnego państwa

¹Sprawozdanie specjalne Międzyrządowego Zespołu ds. Zmiany Klimatu z 2018 r. na temat skutków globalnego ocieplenia o 1,5 °C w stosunku do poziomu sprzed epoki przemysłowej i związanych z tym globalnych ścieżek redukcji emisji gazów cieplarnianych w kontekście wzmocnienia światowej reakcji na zagrożenie zmianą klimatu, zrównoważonego rozwoju i działań na rzecz eliminacji ubóstwa.

²Specjalne badanie Eurobarometru 490 „Zmiana klimatu”

³COM(2018) 773 z 28.11.2018 – Czysta planeta dla wszystkich – europejska długoterminowa wizja strategiczna dobrze prosperującej, nowoczesnej, konkurencyjnej i neutralnej dla klimatu gospodarki.

członkowskie UE są również zobowiązane do przygotowania własnych długoterminowych strategii krajowych w ramach rozporządzenia w sprawie zarządzania unią energetyczną.

Zdecydowana większość państw członkowskich UE zatwierdziła już unijny cel w zakresie neutralności klimatycznej do 2050 r.⁴ i prowadzone są dalsze dyskusje w celu osiągnięcia konsensusu w ciągu najbliższych kilku miesięcy. Rada Europejska wezwała Radę i Komisję do przyspieszenia prac nad warunkami, zachętami i ramami wspomagającymi w celu ich wprowadzenia w życie, aby zapewnić przejście na gospodarkę UE neutralną dla klimatu. Rada Europejska sfinalizuje swoje wytyczne przed końcem roku w celu ujęcia długoterminowej strategii UE w Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) na początku 2020 r. Zwróciła się ona również do Europejskiego Banku Inwestycyjnego o nasilenie wsparcia na rzecz działań w dziedzinie klimatu. Parlament Europejski, Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny i Komitet Regionów już zatwierdziły cel dotyczący neutralności klimatycznej do 2050 r.

Neutralność klimatyczna do 2050 r., cel ambitniejszy niż przewidziano w sprawozdaniu specjalnym IPCC na temat skutków globalnego ocieplenia o 1,5 °C, stanowi dla UE wyzwanie w zakresie inwestycji i modernizacji, a także doskonałą okazję do zdobycia przewagi konkurencyjnej dzięki pierwszeństwu, tworzenia nowych miejsc pracy i podwyższania poziomu życia ludzi. Dążenie do realizacji mniej ambitnego planu byłoby sprzeczne z naszymi długoletnimi globalnymi ambicjami w dziedzinie klimatu i stanowiłoby dla UE utratę możliwości gospodarczych.

Budżet Unii Europejskiej jest centrum działań na rzecz realizacji ambitnych celów dotyczących klimatu. Komisja Europejska zaproponowała na lata 2021–2027 budżet UE w wysokości ponad 1 bln EUR⁵; obecnie trwają negocjacje budżetowe. Komisja Europejska zaproponowała przeznaczenie co najmniej 25 % wydatków UE na działania związane z łagodzeniem zmiany klimatu i przystosowaniem się do niej, w tym na budżet Unii Europejskiej w zakresie współpracy międzynarodowej i współpracy na rzecz rozwoju. W związku z tym przyszły budżet będzie motywował do działań przyjaznych dla klimatu we wszystkich dziedzinach polityki i będzie podlegał kontroli, tak aby nie finansować inwestycji, które nie są zgodne z przejściem na neutralność klimatyczną. Program „Horyzont Europa” zapewni nowe ukierunkowanie europejskim badaniom naukowym i innowacjom, powierzając kluczowe miejsce działaniom na rzecz klimatu. Program InvestEU, instrument „Łącząc Europę”, wszystkie fundusze na rzecz spójności i rozwoju obszarów wiejskich UE będą dostępne w celu stworzenia zachęt dla inwestycji w infrastrukturę i produktywność, których potrzebujemy we wszystkich częściach UE.

Będzie konieczne dobre zarządzanie procesem głębokiej modernizacji, zapewniające sprawiedliwą i społecznie akceptowalną transformację dla wszystkich w duchu włączenia społecznego i solidarności. Zarówno UE, jak i jej państwa członkowskie muszą od samego początku brać pod uwagę skutki społeczne i wdrażać wszystkie odpowiednie polityki w celu złagodzenia tego wyzwania. Dzięki budżetowi UE, polityce zatrudnienia i polityce społecznej, a także polityce spójności można zmniejszyć różnice gospodarcze, społeczne i terytorialne w całej Unii. Realizowane inicjatywy regionalne zainicjowane przez Komisję pod przewodnictwem Jeana-Claude’a Junckera, takie jak platforma i projekty pilotażowe

⁴ EUCO 9/19, Konkluzje Rady Europejskiej z dnia 20 czerwca 2019 r.

⁵ Wniosek Komisji dotyczący wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027.

dotyczące regionów o dużym wykorzystaniu węgla i wysokich emisjach dwutlenku węgla w okresie przejściowym, stanowią krok w tym kierunku. Przygotowywane są nowe inicjatywy mające na celu kompleksowe uwzględnienie społecznych i gospodarczych kosztów modernizacji opartej na polityce klimatycznej, np. fundusz sprawiedliwej transformacji. Pełne wdrożenie planu działania dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym⁶ przyczynia się do starań UE mających na celu rozwój gospodarki neutralnej dla klimatu, łączącej efektywne gospodarowanie zasobami i konkurencyjność⁷. Niezbędne jest również zapewnienie pełnej spójności i wzajemnego wsparcia we wszystkich odpowiednich obszarach polityki, takich jak jakość powietrza i różnorodność biologiczna. Polityka klimatyczna i polityka ochrony środowiska muszą iść ze sobą w parze.

Kluczową kwestią jest również, aby sektor prywatny dostosował się do tej wizji i by władze poczyniły postępy w zakresie ram wspomagających, które umożliwiają sektorowi prywatnemu inwestowanie w gospodarkę neutralną dla klimatu na całym świecie. Wraz z zestawem zrównoważonych środków finansowych wprowadzonych w ramach unii rynków kapitałowych Unia Europejska prowadzi również międzynarodowym wysiłkom na rzecz przekierowania przepływów kapitału na nasze cele klimatyczne i zarządzania ryzykiem finansowym wynikającym ze zmiany klimatu. W celu koordynacji narzędzi polityki regulacyjnej dla rynków kapitałowych Unia Europejska przygotowuje ponadto wspólnie z innymi partnerami inicjatywę, która zostanie uruchomiona podczas Tygodnia Klimatycznego ONZ w Nowym Jorku, inicjatywa ta nosi nazwę „Międzynarodowa Platforma ds. Zrównoważonego Finansowania”. Platforma ma na celu wymianę najlepszych praktyk i połączenie różnych inicjatyw w zakresie finansów i inwestycji zrównoważonych pod względem środowiskowym, w tym zielonych taksonomii, ujawniania informacji, norm (np. zielonych obligacji), etykiet i wskaźników referencyjnych.

Unia Europejska jest przekonana, że tworzenie takich spójnych strategii międzynarodowych z partnerami, takimi jak G20, jest najlepszym sposobem stymulowania inwestycji na skalę niezbędną do przeprowadzenia najistotniejszych zmian gospodarczych w naszych czasach i ujednolicenia przepływów kapitałowych z celami porozumienia paryskiego. UE i jej państwa członkowskie umieściły porozumienie paryskie i cele zrównoważonego rozwoju w centrum swoich działań zewnętrznych. Podobnie szeroki wachlarz wiążących prawnie umów dotyczących handlu i współpracy nadal będzie zawierać solidne przepisy mające na celu promowanie działań w dziedzinie klimatu i wdrożenie porozumienia paryskiego.

Unia Europejska nie zatrzymuje się

Przesłanie Unii Europejskiej na szczycie klimatycznym będzie sięgać dalej niż tylko do wyznaczania ambitnych celów. Będzie ono dotyczyć ich solidnej i kompleksowej realizacji. Unia Europejska osiągnęła już więcej niż zakładano w celach w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych do 2020 r. i wprowadziła swoje wyjątkowe obowiązujące ramy prawne, które pozwolą nam na osiągnięcie celów w zakresie klimatu na rok 2030, z uwzględnieniem mechanizmu zarządzania, monitorowania i weryfikacji.

⁶ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Zamknięcie obiegu – plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym”, COM(2015) 614.

⁷ Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z wdrażania planu działania dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym, COM(2019) 190.

Po raz pierwszy UE zapewniła sobie również ramy zarządzania unią energetyczną, w których państwa członkowskie muszą ustanowić zintegrowane krajowe plany w dziedzinie energii i klimatu na lata 2021–2030, aby wykazać, jak mogą one osiągnąć cele wyznaczone na 2030 r. W rozporządzeniu w sprawie zarządzania przewidziano przejrzystość uzyskiwaną poprzez szeroko zakrojone konsultacje w sprawie krajowych planów oraz ściślejszą współpracę między państwami członkowskimi w celu osiągnięcia zamierzeń unii energetycznej. Poddano ocenie pierwsze projekty planów, określając obszary wymagające poprawy, aby zapewnić osiągnięcie celów na 2030 r. oraz znaleźć się na drodze do osiągnięcia neutralności klimatycznej w perspektywie długoterminowej. Szacuje się, że po całkowitym wdrożeniu środki te umożliwią Unii Europejskiej ograniczenie emisji gazów cieplarnianych o około 45 % (w porównaniu z poziomami z 1990 r.) do 2030 r., co wykracza poza cel Unii Europejskiej określony w ustalonym na poziomie krajowym wkładzie Unii Europejskiej, jakim jest obniżenie emisji o co najmniej 40 % do 2030 r.

Jednocześnie w ramach strategii UE w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu⁸ zachęcano do podejmowania działań przystosowawczych na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym, aby Europa stała się bardziej odporna na zmianę klimatu od 2013 r. Wnioski, które udało nam się wyciągnąć w ramach zwiększania naszej odporności na skutki zmiany klimatu, takie jak uodparnianie infrastruktury i inwestycji na zmianę klimatu, synergia z ograniczaniem ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi, z uwzględnieniem RescEU⁹, szersze stosowanie zielonych rozwiązań w miastach, innowacyjne wykorzystanie danych przestrzennych – pomogą również naszym międzynarodowym partnerom w zwiększeniu odporności. W dalszej perspektywie Komisja Europejska przyjrzy się jeszcze bliżej temu, w jaki sposób zagrożenia związane z klimatem mogą wpłynąć na stabilność finansową lub spójność społeczną.

Ponadto według aktualnej wiedzy naukowej Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) i Międzyrządowej Platformy Naukowo-Politycznej w sprawie Różnorodności Biologicznej i Funkcjonowania Ekosystemów nie istnieją trwałe rozwiązania problemu zmiany klimatu bez zwracania większej uwagi na rozwiązania opierające się na środowisku naturalnym, z uwzględnieniem zdrowych i odpornych lasów. W związku z tym Unia Europejska współpracuje również z krajami partnerskimi w celu zintensyfikowania działań mających na celu rozwiązanie problemu wylesiania i degradacji lasów, zgodnie z niedawnym komunikatem¹⁰ Komisji Europejskiej w tej sprawie. Ponadto IPCC finalizuje obecnie swoje sprawozdanie na temat oceanów i kriosfery.

Dla Unii Europejskiej jest to inwestycja w nasz dobrobyt oraz przygotowanie się do zrównoważonej, neutralnej dla klimatu gospodarki o obiegu zamkniętym.

Unia Europejska jako największy darczyńca w zakresie finansowania działań związanych ze zmianą klimatu

⁸ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Strategia UE w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu, COM(2013) 216 final.

⁹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady i Komitetu Regionów – Wzmocnienie unijnego zarządzania klęskami żywiołowymi: rescEU - solidarność i odpowiedzialność, COM(2017) 773 final.

¹⁰ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Zintensyfikowanie działań UE na rzecz ochrony i odtwarzania światowych lasów, COM(2019) 352 final.

Mając świadomość, że emisje UE stanowią zaledwie około 9 % całkowitej wielkości emisji globalnych, UE zintensyfikuje swoje działania zewnętrzne i współpracę, zarówno pod względem finansowym, jak i technicznym, we wszystkich krajach partnerskich. Ustalone na szczeblu krajowym wkłady będą stanowić podstawę naszego wsparcia. UE prowadzi światowej transformacji na rzecz globalnej, sprawiedliwej i neutralnej dla klimatu gospodarki światowej dla wszystkich.

Współpraca z partnerami międzynarodowymi i dzielenie się doświadczeniami, aby inspirować do globalnych działań w dziedzinie klimatu, jest i nadal będzie kwestią priorytetową, a my dajemy dobry przykład. Unia Europejska pozostaje wiodącym światowym darczyńcą w zakresie pomocy rozwojowej. W 2018 r. przeznaczyła na nią 74,4 mld EUR, przy czym działania w dziedzinie klimatu są w coraz większym stopniu zintegrowane, co zwiększa nasze wsparcie dla wdrażania ustalonych na poziomie krajowym wkładów państw partnerskich w formie pomocy gospodarczej, budowania potencjału, silnego orędownictwa i przywództwa w negocjacjach wielostronnych.

Zmiana klimatu ma nieproporcjonalny wpływ na państwa najbardziej podatne na zagrożenia. Unia Europejska jest największym na świecie dawcą pomocy finansowej na rzecz walki ze zmianą klimatu. Wkład UE i jej państw członkowskich w finansowanie działań związanych ze zmianą klimatu na świecie stanowi ponad 40 % światowego publicznego finansowania takich działań; od 2013 r. zwiększył się on ponad dwukrotnie do poziomu 20 mld EUR rocznie¹¹. Również w tym przypadku podejście UE do globalnych działań w dziedzinie klimatu, w tym za pośrednictwem Europejskiego Banku Inwestycyjnego i zwiększonego finansowania działań w dziedzinie klimatu z kolejnego budżetu, znacznie wykracza poza sferę publiczną, a nowe inicjatywy powinny pobudzać i mnożyć inwestycje sektora prywatnego.

Plan inwestycji zewnętrznych Unii Europejskiej zostanie wzmocniony przez proponowany Europejski Fundusz na rzecz Zrównoważonego Rozwoju Plus, dysponujący środkami w wysokości 60 mld EUR w celu uruchomienia zrównoważonych inwestycji mających na celu wdrożenie Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i porozumienia klimatycznego z Paryża.

Wnioski i dalsze kroki

Unia Europejska zobowiązała się do zapewnienia powodzenia Szczytu na rzecz Działań Klimatycznych w 2019 r. Jesteśmy przekonani, że nasze osiągnięcia w zakresie działań w dziedzinie klimatu, nasze integracyjne rozważania na temat planu osiągnięcia, a nie tylko dążenia do neutralności klimatycznej do 2050 r., nasza determinacja w realizacji zobowiązań w dziedzinie klimatu, zapisane już w obowiązujących przepisach europejskich, stanowią razem potężny plan na potrzeby wrześnieowego szczytu.

Podczas spotkania przywódców w ramach Szczytu na rzecz Działań Klimatycznych Unię Europejską będzie reprezentować przewodniczący Rady Europejskiej Donald Tusk. Koordynacja komunikatów ze szczytu między państwami członkowskimi a instytucjami UE,

¹¹ Konkluzje Rady Ecofin w sprawie finansowania działań w związku ze zmianą klimatu z 11.06.2018.

jak również wyjątkowo wysoka frekwencja przywódców UE na szczycie, pozwoli UE na kompleksowe i spójne przekazywanie europejskiej narracji dotyczącej ambicji, działań, jedności i determinacji, przy jednoczesnym uznaniu bogactwa podejść stosowanych przez poszczególne państwa członkowskie.

W podsumowaniu przewodniczącego zostaną ujęte inicjatywy i zobowiązania zaprezentowane podczas Szczytu na rzecz Działań Klimatycznych. Wprowadzone zostaną ustalenia dotyczące działań następczych w celu monitorowania postępów, zapewnienia rozliczalności i ułatwienia realizacji propozycji ze szczytu. Działania takie będą kontynuowane na forum Organizacji Narodów Zjednoczonych, w tym w ramach UNFCCC.

Wszystkie powyższe aspekty stanowią solidną podstawę dla jeszcze wyższego poziomu ambicji UE w dziedzinie klimatu. Po ostatnich wyborach do Parlamentu Europejskiego i po utworzeniu nowej Komisji Europejskiej UE będzie kontynuować wewnątrzunijną debatę na temat sposobów dalszego podnoszenia poziomu ambicji i osiągania celów, które zostały ustalone, nie wyłączając z niej żadnych grup osób ani regionów. Oczekujemy, że będziemy nadal podejmować odważne i ambitne działania w oparciu o nasze dotychczasowe znaczące osiągnięcia.

Działania w dziedzinie klimatu rzeczywiście zajmują ważne miejsce w wytycznych politycznych nowo wybranej przewodniczącej Komisji Ursuli von der Leyen w ramach propozycji dotyczącej Europejskiego Zielonego Ładu, która ma na celu uczynienie z UE pierwszego kontynentu na świecie neutralnego pod względem klimatu¹². Podstawowym priorytetem powstającej Komisji będzie realizacja celu obejmującego trzy aspekty: 1) wzmocnienie długoterminowego celu, jakim jest osiągnięcie neutralności klimatycznej do 2050 r. w obowiązujących przepisach; 2) zwiększenie poziomu ambicji w zakresie klimatu w perspektywie krótko- i średnioterminowej w synergii z zachowaniem środowiska naturalnego w Europie; oraz 3) wzmocnienie działań międzynarodowych w celu zachęcenia państw trzecich do podejmowania bardziej ambitnych działań w walce ze zmianą klimatu.

¹² Wytyczne polityczne dla następnej Komisji (2019–2024) – „Unia, która mierzy wyżej: Mój program dla Europy” — 16 lipca 2019 r.: https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/political-guidelines-next-commission_pl.pdf